

Slava Josipu Jurju Strossmayeru!

U prošlu se nedjelju Zagreb odahlo svijetloju uspomeni najvećega sina hrvatskoga naroda — otkrivajući spomenik svom biskupu Josipu Jurju Strossmayeru. S gestom mecene i pomiritelja brončani će kip Strossmayera da bude budućim generacijama svijetlo primjer ljubavi k Bogu i otađbini.

Misrme naše prilike ne dadoše, da se uspomeni našega velikana odade ona čast, koju je zaslužio. Te apstinencije, ti brzoglavi protesti i slatke prežalosne pojave, dokazom su samo naše tjesnogradnosti i partajkoga šovinstva. Pred statuum onolškoga čovjeka, s kojim bi se i veliki narodi ponosili, morale su da padnu sve opreke mišljenja i cio se naš narod morao da nađe na podnožju lika velikoga Strossmayera.

Strossmayer je velikan. Sama Providnost Božja mogla je da dađe hrvatskom narodu za burnih vremena 1849. godine njega za biskupa. Ilički je pokret probudio hrvatski narod, da uvidi, kako je zasnoo za drugim narodima. Uprko je oči u teškim danima u svijetlu zvijezdu, svoga biskupa Strossmayera, i u njega nalazi pomoći i oslonca. Biskupov veliki um stvara divne osnove, njegova darežljiva desnica izvada ih, njegova poletna riječ oduševljuje i tjera, njegovo plemenito srce ogrijava nesebičnom ljubavi i pojedinoe i čitav narod. U zadnjih 50 godina Strossmayerova života nije ništa za hrvatski narod korisna izvedeno, da ne bi biskup Strossmayer kod toga sudjelovao, držeći se nepokolebivo svoga gela: „Sve za vjenu i za domovinu“. Vjenu i domovinu, ta dva sveta znaneta za svakoga čovjeka, kao blizanci su vauđa zajedno u njegove srce.

Strossmayer hoće, da Zagreb bude kulturno središte hrvatskoga naroda. Toj svrhi namjenjuje on svoj imetak i stvara jugoslavensku akademiju, otvara sveučilište i galeriju slika. Sretan je, što se njegove genijalne ideje ostvaruju i mi ga vidjemo, gdje lično učestvuje otvaranju tih kulturnih velebnih institucija i snažnom dikcijom progovara svom na-

rodu kao prorok, kao voda, kao Bogom poslani pastir.

Strossmayer je bio čovjek širokih čuvstava, zanesen velikom panslavističnom idejom o političkom i kulturnom zbliznju sviju slavenskih naroda. Zapreku je tome vidio u vjerskom odijeljenju. Stoga je na vatikanskom koncilu ustao proti oportunitetu proglašenja dogme o nepogrješivosti pape. Mnogi su neprijatelji kat. Crkve izrabili tu Strossmayerovu opoziciju i istakli ga kao protivnika katolicizma.

Uz ostale nadava se i starokatolička naša sekta nazivljući Strossmayera svojim idejnim ocem i začetnikom! Pimeji su to, nedostojni, da izuste veliko ime velikoga biskupa, koji je do zadnjega daha ostao najvjernijim sinom rimokatoličke Crkve, nepokolebivo privezan Petrovu nasljedniku, upućujući tome i svoj narod u pastirskim pismima. Među tima ističemo njegovu korizmenu okružnicu 1883., u kojoj govori o primatu i pozivlje svoj narod, da se drži riječi sv. Tacijana: „Kršćanin mi je ime, a katolik prezime!“

Strossmayer je ljubio u prvom redu svoj hrvatski narod, a pojednako ostale slavenske narode, napose bratski srbijanski narod. Kolika je njegova želja bila, da se i vjerski razjedinjena braća sjedine, svjedočkom je njegova čakovačka katedrala, najljepša u Srednjoj Evropi, u kojoj je utjelovljena sva ljepota i ukus njegove duše. Izgradio ju je za to, da uzdigne skupno i u njoj sintetiše religiozni i estetski osjećaj hrvatskoga naroda. Taj hram posvećen je slavi Božjoj, jedinstvu crkava, slozi i ljubavi naroda, Krasan žrtvenik slavjanskih apostola Sv. Ćirila i Metoda u čakovačkoj katedrali dotmije se neobično. Sv. Ćiril drži otvorenu knjigu, u kojoj se čitaju divne riječi sv. Pisma: „Oče! Uzdrži u ime Tvoje sve one, koje si mi darovao, da budu jedno, kao što smo mi međusobno jedno!“

Strossmayeru je podigao spomenik naš bijeli Zagreb. No spomenik velikoga biskupa aere petennius ostaje u srce svakoga Hrvata i Jugoslavena na vječna vremena!

Atentat.

U nedjelju 31. oktobra za smihl devedeset sekunda odigrala se u Bologni drama.

Prvi ministar Italije Benito Mussolini vozio se kroz guste špalire masi bolonjskim ulicama. Bio je otvor velikoga stadiona Littoriale, koji je podignut radom fašističkih organizacija. Benita Mussolinija su u Bologni dočekali na najvećem mogući način. A kad je automobil, u kojem je sjedio on, počasn kaplar fašističke milice i kraljev rodak, na okretaju iz jedne ulice u drugu usporio tijek, iz karabinjerskoga kordona, gurnuvi vojnika u stranu, ispalio je mlad dečko metak iz revolvera.

Od toga metka, koji nije probio tvrdi metal na Mauricijevu ordenu, koji se blistao na prsima Mussolinija, nije prošlo ni devedeset sekunda

do drugoga čina. Dok je automobil s neozljeđenim ministarskim predsjednikom pošao naprijed, vojnici fašističke milice i par karabinijera skočili je na atentatora. Iz automobila, koji je išao za Mussolinijevim, skočili su narodni poslanici Balbo i Ricci i zgrabili atentatora. U gužvi, koja je nastala između fašista i karabinijera, koji su htjeli atentatora odvesti i ukloniti od bijesa mase, atentator Anteo Zamboni je udavljen, četrnaest puta uboden bajonetama i prostrijeljen mecima revolvera. Nakon što je pola sata ležalo tijelo atentatora na cesti, odneseno je u kvesturu. Glava petnaestogodišnjega dečka potpuno je stučena kundacima pušaka. Od čitavoga tijela dječaka ostao je razmessaen lik.

Tko bi bio mislio, da će petnaestogodišnji dječak Anteo Zamboni doći do tako žalosnoga konca. Šutljiv, nasmijan, radnik u očevoj tiskari, još dan pred atentat nosio je kratke pantalone. Na dan atentata osvanuo je u crnoj košulji, plavokos, dobro razvijen, u bratovljevim pantalonama. Pao je metak, pao je udarac na atentatora i narodni poslanik je bio jedan od onih, koji su svojom rukom pomogli davljenju jednoga dječaka.

Ne marimo ispitivati, tko sve stoji iza toga atentata. Ne marimo ispitivati, da li je atentat na čovječji život uopće čin, koji se da opravdati. Teško da bise tu mogao donijeti primjer jevrejke Judite. No konstatacija stoji, da u Italiji ne vlada ono, što želi svaki čovjek: sloboda i demokratija. I oni, koji licumjerski, gadljivo i možda i previše gadljivo govore o ovom atentatu, ne bi smjeli zaboraviti, da i taj atentat nije nego posljedica čitavoga niza progonestava, ubojstava i zločina, koje su učinili oni, čiji je ideal i vođa Benito Mus-

solini: ne Mussolini, muž Rahele ili otac intimnoga kruga svoje familije, već Mussolini, vođa fašističke narodne stranke. Uništavani su domovi i kućna ognjišta brojnim vođama opozicije, oteta su imanja istaknutim političarima, spriječena je sloboda zborara, govora i štampe (još na isti dan atentata obustavljeni su svi dnevnici opozicije u Italiji!). I Anteo Zamboni, da je živ, bio bi vidio, kako se iz njegove kuće vuku u policijski cammion njegov otac, njegov brat, njegova stara teta. Kad su na izborima 1924. g. tučeni Slaveni u Italiji, nitko nije gonio fašističke zločince. U fotografijama vidjeli smo mrtvo tijelo seljaka Antona Štrancara u drvenom lijesu. I kad je fotografiju mrtvoga tijela toga po fašistima ubijenoga Slovenca pred punim talijanskim parlamentom poslanik dr. Besednjak stavio na Mussolinijevu klupu, ovaj ju je položio na stranu. Tako je bilo i u subojstvom Giacoma Matteottija.

Dokle će tako ići? Ab-agro.

Otkriće Strossmayerovog spomenika u Zagrebu.

U nedjelju 7. studenoga uz velike svečanosti otkriven je divni spomenik blagopokojnom biskupu J. J. Strossmayeru.

Spomenik je izradio veliki naš umjetnik Ivan Meštrović, te je jedno od njegovih najuspjelijih djela. Smješten je na Akademickom trgu iza zgrade Jugoslavenske Akademije, i to s licem prema jugu. Vladika je prikazan, kako sjedi s gestom mecene i pomiritelja. Kip je izrađen u nadnaravnoj veličini. Visok je 3.80 metara, a težak 3.000 kg. Izliven je iz 10 dijelova iz bronce od 5 starih topova, koje je umjetniku stavilo na raspoloženje vojno ministarstvo. Kip je izliven u Zagrebu kod tvrte Oblasak. Sam kip počiva na masivnom podnošku, koji je izrađen iz zelenkasto sivoga dalmatinskog mramora. Za izgradnju toga podnoška utrošeno je oko 20 vagona kamena. Sam podnožak ima oblik žrtvenika na tri stepenice, od kojih je najdonja duga 6 metara, a široka 5.80. Visina cijeloga podnoška zajedno s ukopanim dijelom iznosi 6 metara, tako da je visina cijeloga spomenika po prilici 10 metara. S prednje strane na podnošku urezan je natpis „Josip Juraj Strossmayer“.

Na Wilsonovom trgu formirala se ogromna svečana povorka, koja je iza 8 sati krenula put katedrale, da prisustvuje svečanosti sv. Misi, koju je u prisustvu odličnih uzvanika i velikodostojanstvenika uz veliku asistenciju odslužio nadbiskup dr. Ante Bauer. U povorci je sigurno bilo do 10 tisuća ljudi, dok je brojna publika pravila špalir duž pločnika za vrijeme cijeloga kretanja povorka. Nakon službe Božje u katedrali ponovno se formirala povorka i krenula pred spomenik.

Sav prostor unaokolo spomenika bio je prekrit nepreglednim masama svijeta. U 10¹/₆ sati pred spomenikom nalazili su se svi odličnici i

predstavnici pojedinih društava. Čim je došao izaslanik Njeg. Vel. Kralja komandant armije general g. Matić, tajnica odbora za podizanje Strossmayerovog spomenika gđa Kreneišćević pozdravila je zagrebačkoga nadbiskupa dra Bauera kao pokrovitelja Jugoslavenske Akademije i zamolila, da blagoizvoli narediti, da se ovaj spomenik otkrije. Nadbiskup dr. Bauer je na to u odljem govora istaknuo značenje Strossmayera, njegov rad i njegovu misao vodilju: kulturno ujedinjenje Hrvata, Srba, Slovenaca i Bugara te pozvao Hrvate, da rade dalje oko oživotvorenja ove velike misli. S prvih govora zamolio je, da se spusti zastor sa spomenika.

U taj čas prelomio se oblak ispaljenoga plotuna. To je bila počasnna paljba. Svi su zastali pod gošom toga momenta. Stotinu golubova je lepršalo oko zgrade Akademije. U isto vrijeme glazba je počela svirati himnu, a sa spomenika je povučeno platno, koje ga je pokrivalo. Zatim je pristupio izaslanik Nj. V. Kralja general g. Matić te, iza kako je na podnožje spomenika položio vijenac Nj. V. Kralja (na crnoj tabli pričvršćene dvije sreberne palmine grančice) ovako je progovorio: „Veliki vladiko“ Nj. V. Kralj Aleksandar I., vladalac naše ujedinjene otađzbine, naredio mi je, da u Njegovo ime položim ovaj vijenac pred Tvoj spomenik s ovim riječima: „U spomen biskupu Jurju Strossmayeru za njegove velike zaasluge za prosvjetu Hrvata i jedinstvo našega naroda. Slava Ti, veliki vladiko!“ — Tada su pjevači zapjevali psalam u počast Strossmayera, nakon čega nadbiskup dr. Bauer predaje spomenik u ruke gradonačelnika Zagreba g. Heinzela, da ga preuzme u svoju zaštitu, koji ga u ime Zagrebačke općine pruzimlje i polaže vijenac. U ime Nar. Skupštine i vlade položio je vijenac zagreba-

čki veliki župan g. Kramarić. Nato su položili vijence đakovački biskup dr Akšamović, predsjednik Jug. Akademije dr Manojlović, akademska omladina, delegat beogradske općine inž. Sokić, predstavnici šibenske, dubrovačke i splitske općine, Msgr dr Frano Bulić, Franuz prof. Loiseau, predsjednik Matice Srpske dr Vrhovac, predstavnica Nar. Zenskog Saveza gđa Zlata Lopašić i mnogi drugi.

Poslije ovoga svečanog otkrića Strossmayerovog spomenika u zgradi Akademije obavilo se svečano otvorenje preuređene Strossmayerove galerije

Orlovski tečaj u Sibeniku.

31. X. te 1. i 2. XI. t. g. održao se u Sibeniku orlovski organizatorno-tehnički tečaj za šibensko Kresimirovo Orlovsko Okružje. Prisutna su bila braća iz Murtera, Stankovaca, Vodica i Banjevaca, a sudjelovala su i mnoga braća iz Sibenika.

Tečaj su vodili uz tajnika Okružja don Anta Radića dva delegata HOS-a tajnik br. dr Ivan Merz i načelnik br. Dušan Zanko. Osim njih na tečaju su još održali po jedno predavanje br. Ante Šperanda i br. don Frano Grandov.

Pored predavanja o orlovstvu kao kulturno-prosvjetnoj katoličkoj organizaciji držale su se praktične upute u vođenju društva i poslovanje te orlovska tjeleovježba.

Svakoga jutra su svi tečajci sudjelovali kod sv. Mise u crkvi sv. Lovre, gdje su se korporativno i prijestili, a iza toga im je duhovnik šibenski Hrv. Kat. Orla mp. O. Albert Bukić držao kratki duhovni razgovor.

Sva tri dana se radilo od jutra do mraka. Svi učesnici su marljivo pratili i pisali razna predavanja. Vodile su se duge rasprave o pojedinim pitanjima orlovske organizacije. Davale su se upute i savjeti, dok je međusobna ljubav sve povezala u divno bratstvo i prijateljski odnosaj.

Kruna svega bili su konačni ispiti zadnju večer. Mnogi su odgovorili na udiviljenje svih prisutnih, među ko-

slika. Akademija je održala svoju svečanu sjednicu, na kojoj je predsjednik dr Manojlović održao prigodni govor. U 2 sata p. p. u nadbiskupskim dvorima održan je gala ručak za 35 najodličnijih uzvanika, a u isto vrijeme priredio je grad u Gradskom Podrumu svečani banket za 185 pozvanika. Uvečer je priredjen od općine „rout“ u gradskoj reprezentacionoj palači. Popodne su u svojim prostorijama Hrv. Orlovski Savez, Hrv. Sokolski Savez i sveučilištarci priredili svečane akademije u počast biskupa Strossmayera.

jima je bio na prvom mjestu presv. biskup dr Jerko Mileta, koji je i drugoga dana pohodio tečajce ljubezno ih susrećući, razgovarajući s njima i sudjelujući čak u debatu. Na ispitu su još bili: predsj. Hrv. Kat. Orla u Sibeniku br. Vl. Kulić, duhovnik o. Albert Bukić, načelnik br. Ante Šperanda, potpredsjednik o. Pavao Silov, o. Leonard Bajić, o. Augustin Guberina te svi ostali odbornici društva i mnoga braća iz Sibenika.

Iza uspješnoga ispita govorio je načelnik HOS-a br. D. Zanko, zatim br. Vl. Kulić, mp. o. A. Bukić, o. P. Silov i br. J. Ljadica.

Zatim je presv. biskup održao drugi, krasni i oduševljeni govor. Među ostalim rekao je zgodno: „Svaki onaj, tko ne će da zatvori oči, mora da vidi, da je Orlovstvo blagoslov Božji!“

Tečajci su bili veseli i oduševljeni tako, da su četvorica od njih (Savić Ante i Troskot Jerolim iz Banjevaca, Donđević Nikola iz Murtera i Perica Šime iz Stankovaca) govorili i sretni pozdravljali orlovsku misao, episkopat, svoje vodstvo.

Tečaj je konačno završio toplim riječima tajnik Okružja br. don Ante Radić, nakon čega se otpjevala orlovska himna.

Uspjeh ovoga tečaja je osiguran. Dokazali su to ispiti i zadnja prava orlovska večer. — Bog živi!

Orao.

Politički preled.

Govor g. Stj. Radića u Ogulinu protiv diktature i terora u Italiji uzvadio je opet malo prašine u Beogradu. Beogradska „Samouprava“ kao službeno glasilo radikalne stranke mislija je, da mora dati Talijanima „zadovoljštinu“ i da mora napasti Radića, Talij. poslanik g. Bodrero

požurio se već, da intervenira kod g. dra Nincića i zatraži zadovoljštinu, što je Radić kazao, da je reakcija u Italiji. Žaloso je to i čudno, dok još nikad nijesmo ni čuli ni čitali, da bi naš poslanik u Rimu bilo kada intervenirao u Rimu i tražio zadovoljštinu ne za to, što bi koji talijanski

političar kritikovao našu vladu ili bi koje novine napale naše svetinje, nego se ne intervenira ni onda, kad se Hrvate i Slovence u Istri i Gorici ubija i zatvara, kad im se pale kuće i rastjeravaju društva, kad se silom potalijančuju i kad se luku i proganjaju, ako progovore jednu hrvatsku riječ. Sve u znaku „prijateljstva“!

9. t. mj. novo predsjedništvo Nar. Skupštine primljeno je u audijenciju kod Kralja, te je poslije razgovora o prilikama u zemlji Kralj izrazio želju, da Skupština i dalje radi.

Ministar financija je spremio budžet. Sad će Nar. Skupština da se s njim pozabavi za nekoliko mjeseci. Budžet iznosi 11 milijarda i 690 milijuna. Prema tome bi bio za jednu milijardu manji nego prošlogodišnji.

Povratkom Nj. V. Kralja u Beograd pokrenuto je opet sređivanje prilika u vladi. Dok pašicevci proriču krizu vlade još ovoga tjedna, g. Uzunović drži položaj vlade sigurnim, i ako je došlo do razmimoilaženja radicevaca i radikala u pitanju dalmatinskog agrara. Kod opozicije nastavlja se razgovori o stvaranju čvrstog opozicijskog bloka protiv vlade.

Razne vijesti.

Poziv pomorcima. Novoizabrani predsjednik Saveza Jugoslavenskih Pomoraca na Sušaku uputio je pomorcima ovaj pismeni proglas: „Prijehavajući čast i dužnost predsjednika apeliram na sve pomorce, da se ponovno prikupe u jednu cjelinu, tako da naša organizacija uzhodne uporedo sa drugim brodskim federacijama poraditi oko što boljšega i unosnijega promicanja brodarstva uopće, napose pak oko što većega zaposlenja naše radne snage i poboljšanja njenih životnih potreba, kao uređenje glede osiguranja pomoraca u slučaju bolesti i protiv nezgodama, uređenje mirovinskoga fonda za pomorce, a naročito uređenje radnih odnosa i t. d. Gojimi stalnu namu, da će naša zajednička akcija u tom smjeru naći odaziva na kompetentnom mjestu. Držim, da će ovaj proglas naći na posvemašnje shvatanje svih onih faktora, na čijoj se slozi i saradnji imade podizati prosperitet našega brodarstva i pomorstva, pak ga u tom smislu i stavljam na srce svima zainteresovanima.“

IZ GRADA I OKOLICE.

Svetkovina Krista Kralja ove godine se po prvi put 31. pr. mj. širok kat. svijeta, pa i u našem gradu, proslavila vrlo svečanim načinom. Po svim župskim, samostanskim i područnim crkvama bile su svečane službe Božje ujutro i popodne. U Stolnoj Bazilici bila je ujutro pontifikalna sv. Misa, koju je uz ve-

liku asistenciju odslužio presv. biskup dr Jerko Mileta, a popodne prigodni govor presv. biskupa o Kristu Kralju te velikom značenju ovoga novoga blagdana, zatim svečana posveta našega grada Presv. Srcu Isusovu, pak blagoslov sa Presvetim. I ujutro i popodne Stolna Bazilika bila je prepuna bogoljubnih vjernika. Toga su se dana po svim crkvama sakupljali milodari za Katoličku Akciju.

Na svečanostima prigodom otkrića spomenika biskupu Strossmayeru u Zagrebu šibensku općinu zastupao je prisjednik g. Vladimir Kulić, koji je u ime općine pred spomenik položio lijepe lovor-vijenac sa hrvatskim vrpčama, na kojima je stajalo napisano: „Velikom biskupu i rodoljubi Strossmayeru — Općina Šibenik“. Tom prigodom rekao je ove riječi: „Velikom katoličkom biskupu, najvećem dobrotvoru na prosvjetnom polju i mecen hrvatskoga naroda, neumrlom našem Strossmayeru, u ime općine hrvatskog Kresimirovog grada Šibenika poklanjam ovaj lovor-vijenac“. Kao zastupnik općine prisustvovalo je banketu u Gradskom Podrumu, što ga je priredila općina grada Zagreba. Tu su predstavnici Dalmacije bili osobito srdačno pozdravljeni. Na pozdravu se zahvalio g. Kulić osobito efektinim govorom, u kome je istaknuo velike zasluge biskupa Strossmayera te srdačne i bratske veze, koje su uvijek vezale Dalmaciju sa bijelim Zagrebom, što se i ovom prigodom pokazalo, a osobito prigodom otkrića spomenika narodnom miljeniku dičnom franjevcu Fra A. Kačiću g. 1891., čega se još i danas najugodnije sjeća. G. Kulić bio je pozvan te je prisustvovala i večernjem „routu“, što ga

VALTAZAR VIJOLIĆ:

ZVJERSKE DUŠE.

(Filozofu Urbanu Taliji prigodom sedamstogodišnjice smrti asiškoga Patriarha.)

Nastavak.

Mnogo je više nešto drugo uzrujavalo dušu mladoga franjevca. I u te još dobre Druge uvukla se paklena zmija, mislio je žalostan. Ona će svojim paklenim otrovom otrovati kršćansko srce ovoga naroda i uspavati ga u letargičan san vjerskoga nehaja i zla. Kad je stigao sa svojim malim pratiocem do Zavrtilina, opazio je, gdje pred jednom novosagrađenom kućom stoji još mlad ogojan čovjek. Kroz pozlaćene zube odbijao je guste zapuhaje dima mirišljive cigare, dok se desnom rukom igrao sa zlatnim debelim lancem na jedrim prsima i od časa

do časa zagledavao se u krupni lijepi privjesak, što mu se čarobnim plamenim sjajem prelijevao među prstima. Preziraom pogledom omjerio ih je taj neobičan čovjek, a kad mu se približio mali Božidar i molio ga za milostinju, izlazio je gadna psost engleskim jezikom.

— Reci tom fratru, neka radi, mješte da se skita od vrata do vrata, kao pas bez gospodara. Prošla su ona vremena, kad su naši glupi oci hranili svojim znojem lijeve tratove. Radiću, raditi treba! Jesi li čuo, fratre?!

— Mi nijesmo došli, da ti krademo dolare. Tražimo milostinju na put Božji, i zato ne treba da se ljutiš, razumiješ li, gospodine američanine, otrese odvažno Božidar.

— Štene jedno, što-štekćeš? — i opet američanin izlaze strašnu psost.

— Udaljimo se, reče Gaudencije zgroziviši se.

— Ovo je najgori čovjek u našem mjestu, okrene se Božidar Gaudenciju. Prošla je godina dana, da je došao iz Amerike, a još u crkvu ni zavirio nije. On veli, da nama ne treba crkve. Nju se mora pretvoriti u kazalište ili u nekakav kino. Neka se ljudi zabavljaju. I to on govori posvuda, a najviše nedjeljom po krcimama, kako naši pripovijedaju. I znate, da ih imade, koji mu to odobravaju. No da, ipak većina naših seljana preziru ga toga radi i zovu ga framasunom.

Na zvoniku župske crkve zazvonilo je podne. Veličanstven topao zvuk razlijeva se nad primorskim selom, što se u obliku polumjeseca pružilo uz plavo tihoo more. Svečanost podnevnoga angelusa lebdjela je kroz zrak, prožežen sunčanim zlatom, kao prozirno etero krilo heruba, koji nosi vapaje toplih mo-

litava pred podnožje Zvijezde Mora.

Gaudencije skinuo je kapica i s malim Božidarom molio Andeo Gospodnji . . .

Kad je Gaudencije obišao Druge, svratio se na objed kod Božidarove majke, koja je sto puta preporučila sinu, neka ne pušta iz sela gladna oca Gaudencija.

Siromašna udovica ubrzo se snašla, pa je svome gostu priredila izvrstan objed. Svježih jaja na umak, sira iz ulja i stare šunke imao je Gaudencije do mile volje. K tome mirisni dalmatinski opol zaslađivao je izmorenom putniku tečne zalogaje.

Božidarova majka pivala je u pravome blaženstvu videći, gdje jednom i za njezinim stolom objeduje tako mili gost.

Kako ga je presretna posluživala! Sad bi sjela na sjedalicu te se izvijavala, da mu nije nešto boljšega

je zagrebačka općina priredila u gradskoj reprezentacionoj palači.

Rapalski dan vratio nam se opet sa tužnim spomenom naše braće, koja mu postadoše žrtvom. Stotine hiljada našega naroda nalaze se u najgorem ropstvu, jer mu oteše škole, progone njega, njegov jezik, ne daju mu ni da se Bogu moli u svom jeziku. S druge strane je veliko mnoštvo onih, koji su ili otjerani ili prilijeni ostavili i kuća i kućište, da spase glavu i obezbijede život. Svi ovi upiru pogled na subraću, koje je sreća poštedjela od slične nevolje. Mnogi pitaju kruha, mnogi ruha, mnogi knjiga, škole, pomoći... Što bismo mi željeli, da smo zapali neurečom u takvu nevolju? Zato se sjetimo svi „Jugoslavenske Matice“, kojoj je zadaća, da vrši sva moguća djela milosrđa prema našoj nesretnoj braći!

Slava ratne mornarice. 31. pr. mj. Brodarska podoficirska škola ratne mornarice u Mandalini veoma svečano je proslavila godišnjicu prvoga podignuća naše ratne zastave na objektima ratne mornarice, uz sudjelovanje brojnoga svijeta ne samo iz Šibenika, već i iz okolice, te predstavnika svih vojnih i civilnih vlasti te društava u Šibeniku. Ujutro je održana služba Božja, nakon koje je zastupnik domaćine kapetan fregate g. Rossi-Sabbatini mornarima i pitomecima održao oduševljeni govor. Gosti su zatim počašćeni otmjenom zakuskom, a u 12 sati i po bio je zajednički ručak oficira, podoficira i mornara, kojemu su prisustvovali: komandant mjesta pukovnik g. Radović, areski poglavar g. R. Mandić, donatačnik g. I. Čičin-Sain i delegat „Jadr. Straže“ g. P. Kovačev. Popodne je bilo veliko vojničko veselje. Svečanosti su sudjelovale i vojna muzika iz Splita te Sokolska Glazba iz Šibenika.

Sve u znaku „prijateljstva“! Mjesna podružnica „Jugoslavenske Matice“ upravo se spremala da prigodom rapalskoga dana izda prigodni proglaš, kad joj od mjesnog kr. areskog poglavarstva stiže obavijest, da je i ove godine zabranjen svaki vidni iskaz, pa i plaketiranje i izlaganje prigodnoga proglaš i letaka. I tako, dok su naša nesretna braća u Italiji i ovih zadnjih dana prepuštena na milost i nemilost fašističke rulje, mi amo — prigodom šeste obiljetnice zloknoga rapalskog ugovora — ne smijemo nikakvim, pa ni najnevinijim, načinom dati izraza svojoj žarkoj ljubavi prema toj našoj zasažnjennoj braći i velikoj boli

radi neprestanih i ovi najnovijih njihovih progona, te radi velike nepravde, nanesene nama svima u Rapallu. Zbilja čudno, a i žalosno!

Uprava gradskoga muzeja zahvaljuje svima, koji su darovali raznih predmeta za muzej, kao starih natpisa, grbova, kipova, slika, posuda, pokućstva, oružja, novaca, knjiga za građ. povijest, raznih uspomena i t. d. Npose zahvaljuje gg. Petru Marenzi-u, Ivanu Matkoviću, Anti Petriću, Andriji Cukrovu, Jacintu Matiazzi-u, Ivanu Inchiostri-u, Fer. Ferruzzi-u, Josipu Drezgi, Stipi Šari, obitelji Pasini i općin. upravi. Ujedno uprava muzeja apelira na rodoljubnost i požrtvovnost svih građana, da se u svakoj prigodi sžete ove potrebite nam ustanove.

Za uskotračnu prugu Knin-Šibenik. Ovih je dana općina uputila Ministarstvu saobraćaja obrazloženu predstavku za produljenje uskotračne bosanske željeznice Knin-Šibenik. Tako kratka veza, kao što je Knin-Šibenik, kakvih 50 km. uske pruge, dala bi Šibeniku i čitavoj Dalmaciji jaki impuls napretka u gospodarskom i finansijskom pogledu, a i u vojničkom pogledu bila bi od velike važnosti. Uskotračna željeznica morala bi ići od Drništa ravnicom preko Konjevratu do Šibenika, jer je taj put kraći za kakvih 30 km. od onoga preko Perkovića. U predstavi su zatim navedeni svi opravdani razlozi, pa se apelira na Ministarstvo saobraćaja, te ono šuma i ruda.

Novi zborovođa „Cecilijansko-g Zbora“. Poslije odlaska prof. Tomašića „Cecilijanski Zbor“ bio je ostao bez svoga zborovođe. Zadnjih dana je dobio novoga zborovođu u osobi varoškoga žup. pomoćnika O. Ivana Glibote. Na Svesvete je zbor poslao duže pauze ponovno nastupio te u Stolnoj Bazilici otpjevao Misu od Gollera.

Predavanje u „Zori“. 3. t. mj. vlč. don Krsto Stošić održao je članicama Hrv. kat. ženskog prosvj. društva „Zora“ uspješno i pregledno predavanje „Zenska zvanja“.

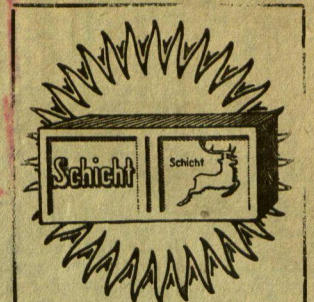
Jedna manjkavost. I ako nije idealno, ipak Šibenik ima prilično prometnih sredstava: željeznicu, automobilnu vožnju, pak parobrodarsku vezu sa domaćim i inostranim lukama. I stranci dolaze u naš grad s bliza i s daleka u lijepome broju. U interesu moralnom i materijalnom pravo je, da se strancu boravak učini što ugodnijim i što lakšim. Već smo čuli, da se stranci hvale, da u našem gradu prolaze jeftinije negoli

drugovdje. Još je i pitanje stanova, pak je nađe, da će novi hotel odgovoriti svim modernim zahtjevima, čega dosad nije bilo. Mi bismo svjetlovali još nešto, da se putnik može snaći, što opazimo u tuđini. Negda je bilo tiskanih putnih redova, a mi toga nemamo. Jer se često mijenja red vožnje, bilo bi možda neprilično radiš kupuće. No kako je općina izvjesila plakate o cijeniku za vožnje automobila i za trhonoše, ne bi li nešto slična mogla učiniti općina ili putnički ured? Moglo bi se tiskati dolazak i odlazak vlakova, te dolazak i odlazak auta i parobroda sa naznakom mjesta i sata. Što koristi drugovdje, ne bi bilo ni kod nas na odmet. Bilo bi dobro pokušati!

Premještalj. Gosp. Bruno Grigogono, privremeni predmetni učitelj mjesne drž. ref. realne gimnazije, odlukom ministarstva prosvjete bio je premješten za privremenog predmetnog učitelja drž. ženskeref. realne gimnazije u Splitu.

Naši pokojnici. Od 24. X. — 4. XI. t. g. umrli su u privatnom stanu: Slavica Duma žena Nike (65 g.), Dankić Zdenka Antina (8. d.), Guberina Linardina žena Paške (26 g.), Matković Niko iz Prčanja (71 g.) i Janaković Ante Markov (4. d.); u bolnici: Vukorepa Mara Antina iz Ključa (7 d.), Žarko Sonja nez. (1. mj. i 16 d.) i Nenadović Nenad iz Otoka (15 d.). — P. u m!

Saopćenje davaocima stoke i prevoznih sredstava. Općina je izdala oglas, da će se na temelju naređenja vojnog okruga u Kninu izvršiti saopćenje rasporeda svim davaocima stoke, komore i prevoznih sredstava šibenske općine ovim redom: 14. t. mj. u 7 sati izjutra u Šibeniku na vojnom logoru Šubičevac za sve davaoce stoke, komore i prevoznih sredstava iz Šibenika (Grad, Varoš, Gorica Dolac i Crnica) Donjeg polja, Mandaline, Zablaca, Krapnja, Dubrave, Danila-Birnja i Vruļje Bilice, a u Rogoznici za odlomak Rogoznicu. 15. t. mj. u Primoštenu za Primošten, 17. t. mj. u Vrpolju za Vrpolje, Jadrtovac, Grebaštica, Vrsno-Podine, Boraju, Mravnice, Perković Slivno i Danilo Kraljice. 18. t. mj. u Konjevratima za Konjevrate, Goriš-Brnjice i Lozovac. 19. t. mj. u Zatonu za Zaton, Raslinu i Srimu. Svi davaoci stoke i komore te prevoznih sredstava, koji su na ovogodišnjem pregledu pronađeni sposobnima, dužni su, da dovedu istu stoku, komoru i prevozna sredstva, u gore naznačene dane i na odre-

Sunce medju sapunima

Je Schichtov sapun znak Jelen. Već desetak godina nastoje svi protiv-djaci, da dosignu Schichtov sapun, želi li protiv-djaci ili trgovac da osobito pohvali svoj sapun, onda tvrdi, da je njegov sapun „dobar kao Schichtov“. Ne dajte se zavesti riječima „dobar kao Schichtov“, već tražite svuda samo

Schichtov sapun, a taj je pravi jedino sa znakom Jelen.

đeno mjesto radi saopćenja rasporeda i održanja pregleda smotre. Proti onima, koji se ne budu oduzvali ovom naredjenju, bit će strogo postupano po propisima vojnoga zakona. Svaki davaoc stoke i komore te prenosnih sredstava dužan je donijeti sobom, ako ima, odnosnu konjsku komorsku ispravu.

ORLOVSKI VJESNIK.

Peti broj „Orlovske Straže“. Broj za studeni izašao je početkom ovoga mjeseca sa sljedećim sadržajem: Naš put je određen i siguran (Dr L. Protulipac), Sv. Franjo i Oro (pjesma Valtazara Vijolića), Patrijarha ljubavi (Dr Velimir Deželić, otac), Miris, svetišta (Dr Chiot-preveo K. Krstić), Čuvajmo naše orlovsko poslanje (Dr Fra Augustin Guberina), Uspon na Monte Rosa (Prema opisu sv. Oca Pija XI. preveo Dr A. Cepulić), T Stanko Kljajo, Orlovsko „Ne“, Za Orlovstvo ili protiv Orlovstva; Naša organizacija; Položaj orlovstva u Katoličkoj Akciji; Vijesti HOS.; Iz života i rada; Na orlovskoj straži. — Ovaj je broj „Orlovske Straže“ vrlo bogat sadržajem i zanimljiv. Cijena je „Orlovskoj Straži“ za g. 1926. Din 10, a naručuje se kod Uprave „Orlovske Straže“, Zagreb, Pejačevićev trg 15/L.

KNJIŽEVNOST.

N. Štuk: Alternativa o Hristu ili pravi pojam o njegovoj ličnosti. Naklada Svećeničke Književne Družbe u Dubrovniku 1926. Cijena Din 4. Primili smo na prikaz ovu veoma aktualnu brošuru mp. Dr. Nika Štuka, župnika u m., i na dušak smo je pročitali. Ugledni pisac kritičkim proučavanjem promatra ličnost Hristovu: koje je mišljenje o njemu u prošlosti i sadašnjosti,

pripremila. Sad bi se opet digla i pazila, da mu ne bi što pofalilo.

— Oh kako bih presretna bila, uzdahnula je duboko, kad bih jednoga dana vidjela svete franjevačke haljine na svome Božidar. Preporučite ga svojim starješinama, dobri oče, molite je Gaudencija. Oh moj Božidar rado bi postao sin svetoga Franje!... A Božidar se veseo smijelio svojoj majci i mladome franjevcu.

Gaudencije obeća, da će sve učiniti, samo da mali Božidar postane jednoga dana njegovim bratom.

Iza objeda otac Gaudencije imao je da putuje dalje u obližnje selo Prisoje.

— Kako ćete tako pješke na put, pa još morate sa sobom da nosite i sakupljeno ulje, sažaljivala ga je Božidarova majka,

— A ne bismo li mi mogli naći i brod za oca Gaudencija? Ta uvijek imade ovuda po koji na prolasku, što putuje iz Zadra na jug. Možda se koji i sada nalazi u našoj luci. Idem da vidim, vatreno sjevnu crne živahne Božidarove oči.

— Hajde, samo se brzo povrati, opomenu ga Gaudencije.

Božidar poleti kao veseli golub.

— Uh, šta je valjan moj Božidar! Kako ste ma omiljeli! Ako li bude brod, vrlo ćete lako u Prisoje. Iskrat će vas u Privlaku, a odatle vam nema već samih desetak časaka do Prisoja.

— Bilo bi tako najbolje.

— Vaš mješčić s uljem zamotat ću u vrećicu. Ne ćete tako okaljati odijela, a bit će vam ga mnogo zgodnije nositi.

— Vi se toliko brinete za mene. Najljepša vam hvala! Gaudencije-

vim se svežim mladim licem razlije čuvstvo dobrote i zahvalnosti.

Na pragu se uto pojavi Božidar, rumen, veseo, zapjehan.

— Našao sam brod. Putuje do nekoliko časaka. Mamo, gdje je mješčić s uljem? Ja ću vam ga, oče, nositi do broda. Obećali su mi, da će vas čekati. No hajdemo mi odmah, da vas ne bi ostavili!

Mati predade Božidaru mješčić, zamotan u bijelu čistu vrećicu. Gaudencije se oprosti od gostoljubive domaćice te otiđoše.

Na obali stao je pripravan velik crn leut. Jak, mlad, garav mornar dizao je teško bijelo jedro. Pripremahe se na polazak.

— To je brod! — pokaže rukom Božidar.

— Dobro nam došli, oče! — javi se nekoliko mornara.

— Je li kakva sreća?

— Prilična.

— Bit će vam u mješčiću pet šest litara.

— E mogli su vam dati i bolje. — Ukrcajte se! A ti, mali, daj amo mješčić! Mi ćemo vam ga, oče, staviti pod krmu. Ne bojte se! Tako će vam biti sigurno kao u crkvi.

Božidar na rastanku toplo poljubio Gaudencijevu ruku. Zaželi mu sretan put. No za dugo nije se udaljio od obale. Stajao je žalostan i gledao za leutom, što je kao velika crna ptica s orijaškim kljunom i velikim bijelim krilom letio uz tamno zeleno more. Vidio je oca Gaudencija, gdje sjedi na provi. U ruci mu je bila knjiga. Čitao je. Možda moli, mislio je Božidar. Oh dobar li je on, Bože moj, dobar i drag kao anđeo! Poći ću da ga posjetim u samostanu svetoga Križa. I Božidarove se oči zalije suzama. (Nastavit će se.)

što je Hrist o sebi tvrdio i dokazao, kakav je njegov moralni karakter, a na koncu postavlja odlučujuću dilemu. Ovu filozofsku raspravu, pisanu lakim i razumljivim stilom, rado će pročitati svaki inteligentan čovjek. Stoga je najljepše preporučamo. Naručuje se kod Dubrovačke Hrvatske Tiskare. Knjižare imaju običajan popust.

Svečani broj „Nove Revije“ zahvaća 3. i 4. redoviti broj. Imao je već izaci iz tiska, ali su nastale neke poteškoće, radi kojih se mora još malo počekati. Nadamo se, da ćemo sve poteškoće svladati i da će sredinom t. mj. moći biti razaslan. U svečanom broju sudjeluju naši ponajbolji pisci. Sav je posvećen sv. Franji i njegovu djelu. Zanimljiv je a donosi i više važnih, dosada nepoznatih, stvari. Obuhvaća će preko 240 stranica. Može se dobiti i posebno uz cijenu od 40 dinara. — Uredništvo „Nove Revije“.

NASI DOPISI.

VELI RAT (DUGI OTOK), 20. listopada 1926.

Misije. Od 30. IX. do 3. X. t. g. držao je vić. don Mate Garković, profesor bogoslovije u Splitu, misije kao pripremu za jubilejsko opoštenje. Plod je bio, da su se svi ispovjedili, pričestili i obavili propisane pohode. Neka bog vić. Garkovića naplati trud, a mješcani neka ustraju u dobrim odlukama!

Osnutak orličkoga društva. Nastojanjem povjerenika o. Dobroslava Šorića osnovano je u našem selu orličko društvo sa 14 članica. Odmah se digla bura proti toj novosti. Orlice su tu. Ne plaše se ljudskoga obzira. Znađu za svoj ideal i tjeraju naprijed.

Zabava Orlica. 7. X. t. g. Orlice su priredile zabavu s ovim programom: 1. „Mala oadija“. Šaljiva deklamacija. 2. „Domovini“. Pjevaju 2 učenice uz udaranje 2 djevojčica na mandolinama. 3. „Nadeva kći u 3 čina. Izvodi 9 djevojaka. Prikazuje se poganstvo (ropstvo) i kršćanstvo u III. v. pr. Kr. 4. „Tko je gospodar? (Z. J. Jov). Šaljiva pjesma uz pratnju mandolina i kitare. — Program je dobro izveden, poglavito druga i treća točka. Predstavljačice su izvele svoje uloge sa razumljivostim.

Mješcanin.

STANKOVCI, 24. listopada 1926.

Neredi i napadaji. 17. t. mj. u 9 i po sati uvečer izašla je iz krčme jedna klapa bandita, redovitih krčmarskih članova, nakresana uhljaci i krivci se. Taj čas trevili su se na četi neki naši članovi Hrv. Kat. Orla. Ugrijane glave od vina nijesu mogle da miruju, već su počeli napadati i to baš najmirnije članove našega društva. Sigurno zlo sprječilo se time, što se napadnuti član Orja povukao u kuću. Banditi, kad nijesu uspjeli toga moguća da učine, stali su huliti protiv Boga, Crkve, svećenika, sv. Oca Pape i kršć Rima. — Klapa bandita pokriva se pleštem Jugo-Sokola (te se za svoja nečovječna djela zaštićuje imenom Kralja smatrajući sebe privilegovanima i jedinim državljanima). — Pri svemu ovome najveći je skandal, što se na čelu ove klape nalazio jedan pučki učitelj, što najbolje otkriva,

svu golotinju naše nastave. — Kad su članovi općinske uprave poslali javnu stražu, da bandu odstrani, oni su napali stražu i vlast, koja ih šalje. Nemoćna opć. straža morala se odstraniti, a banditi su i dalje ostali urlajući i putem mirne ljude, i to službenike općine, zaustavljajući sa riječima: „Stoj! Kud ideš gori ih doli? — Ovo su članovi društva, koje se nazivije prosvjetnim, a na čelu im narodni prosvjetitelj! Jada naša prosvjeto, nisko ti si pala!“

Skupština „Orla“. 17. t. mj. bila je glavna skupština našega orlovskeg društva. Na dnevnom redu između ostalih točaka bilo je i biranje nove uprave. Aklamacijom potvrđena je stara uprava, u znak priznanja za naš ovogodišnji uspjeli slet u Starokovcima, pri čemu moramo zahvaliti i braći Orlovima i sestrama Orlicama iz Šibenika te Vrdica i Murtera. Kako je skupština bila posjećena bolje nego ijedna dosad, to provincijalci kat. misli nije bilo nadgodnije, te su valjua zato i organizirali uvečer napadaj na našega predsjednika.

1926. živi!

Orao.

MURTER, 25. listopada 1926.

Ponovni neredi i izazovi.

21. t. mj. u noći oko 10-11 sati neki članovi mjesne Orjune, pošto su se dobro zalili i zakitili vinom, stali su da po mjestu demonstriraju i prijete da izazivaju svakakvim uvredljivim poklicima. Vikalo se tu: „Dođe Hrvat! Dođe katolici! Dođe Papa i njegovi pristaše! Pod noge Rapa i njegovi pristaše! Pod noge Orlo! Pod noge Crkva!“ I ove se zalosne pojave ovo zadnje vrijeme ponavljaju kod nas svako mirno dana, a da im nitko ne će da stane na kraj, i ako je više dojadilo našem inače mirnom svijetu, da ga ovi izazivači posred noći poslije dnevnoga truda iza sna bude i ne da du mu spavati i počinuti, već ga još tako nemilo vrijeđaju i izazivaju.

Mjesna vlast sve to vidi i čuje i pušta im, da slobodno rade, što ih je volja, mjesto da ih u tome sprječiti. Molimo stoga opć. upravu u Tješnome, kao i sresko poglavarstvo u Šibeniku, da najoludnije stanu na kraj ovim neredima i izazovima našega mirnoga svijeta. Osobito neka pripaze, da se krčme pravodobno zatvaraju, pak će onda sigurno i ovi neredi izostati.

JAVNA ZAHVALA.

Buduć moj blagopokojni brat

Don Martin Tokić

župnikovao punih 7 godina u mjestu Prvić Šepurine, te u istom podlegao smrtnoj bolesti, morao sam ovaj daleki put od Crnogore (Stari Bar) da prevalim: eđa po zadnji put vidim svoga brata, koga još i danas žarko ljubim. Baš sam u pravi čas prispio. Još sam ga našao u života, ali za kratko doba, jer se uslijed teške bolesti danom 25. X t. g. morao da u vječnost preseli.

Ostanke ljubljenoga pokojnika ponesosmo 27. X. t. g. u žalobnoj povorci na mjesno groblje, uz pratnju petorice okolinskih svećenika, te više drž. službenika i svih mjesnih časti, kao i mnoštva seljaka obojega spola. Takvog sprovoda nijesu još Šepurine upamtile. Na groblju održase mu nadgrobnno slovo: mp. o. Albert Zaggar, gvardijan samostana trećoredaca u Prvić Luci, Polus Ante, crkvinar Ukić Paško i Kursar Petar. Mp. o. Zaggar istakao je u svom govoru duboko sažaljenje naroda i osobito braće svećenika prigodom smrti blagopokojnoga. Posljedni govornik, seoski sin Kursar Petar; istakao je u svom dubokom govoru par zanosnih riječi o svećeničkim vrlinama, koje je za života blagopokojni uživao, te u znak sveopćega poštovanja zavapio po zadnji put: „Pokoj ti vječni!“

Buduć sam ja lično prisustvovao od početka pa do konca toj žalobnoj povorci, te sam se sam osvjedočio o zanosnom postovanju istoga naroda naprama svome mrtvome župniku, smatram svojom dužnošću, da se tome nvaljevrijednom narodu javno zahvalim. To ovim i činim. Hvala, braćo Šepurinjani! Neke vam je usuč pata svima hvala! Ja vam nikad toga vašega postovanja zaboravit ne ću! Uspomena na Vas ponijet ću sa sobom sve do u Crnogoru.

U Šibeniku, 30. listopada 1926.

Na svom odlasku ožalosćeni brat
Josip Tokić.

U Australiju
za Lira šterlinga 28.-
U Južnu Ameriku
za Lira šterlinga 19.-
otprema Agencija
JOSIP JADRONJA — ŠIBENIK
Tražite upute.

Šaljite pretplatu! Pozivaju se svi oni, koji su naručili „Orlovsku Stražu“, da što prije pošalju pretplatu čekom „Orlovsku Stražu“.

Vlasnik, izdavalac i odgovorni urednik Ante Erga. — Tisak Pučke Tiskare u Šibeniku — (Predstavnic: Jerolim i Vjekoslav Matačić).

VINARIJ

Recepti za spravljanje veštačkoga vina i rakije kao i sve vrste esencija i holandske maje za veštačko vino.

Recepti koštaju 30 din. Novac elati unapred na:

„HEMIKOS“

Zastupništvo Hemiske robe
RAČA (Krag.), SRBIJA.

Gospodarska Štedionica u Splitu

Rimska ulica 3.
(kod Peristila).

Telefon Br. 363.

Podružnica u Makarskoj

Najveći Dalmatinski
zavod na zadružnom
temelju.

Prima uloške na
knjižice i u tekućem računu te ih
najpovoljnije
ukamaćuje.

Obavlja sve bankovne
poslove najkulantnije.
Kupuje devize i valute uz
najpovoljniji dnevni tečaj.

Zadružna Gospodarska Banka d. d. u Ljubljani

VLASTITA ZGRADA — — —
UL. KRALJA TOMISLAVA 108

Podružnica Šibenik.

BRZ. NASLOV GOSPOBANKA
TELEFON BR. 16. NOĆNI 87.

Podružnice: CELJE, DJAKOVO, MARIBOR, NOVI SAD, SARAJEVO, SOMBOR, SPLIT.

Ispostava: BLED.

Dionička glavnica i pričuva preko Din. 16.000.000.

Ulošci nad Din. 250.000.000 — — — — — Ovlašteni prodavaoc srećaka državne lutrije.

PRIMA ULOŠKE NA KNJIŽICE, TE IH UKAMAĆUJE NAJPOVOLJNIJE.

OPREMA SVE BANKOVNE I BURZOVNE POSLOVE POVOLJNO, TOČNO I BRZO.